

ysaie. i. Putrescēt pisces sine aqua
et morient in siccō. **Ther.** sine cerē et
bachō friget vin⁹. **Sedō** ē dei recōci
liatūū. q̄ em̄ aliū offendit si emēdā
soluit delicti pacē h̄. **Ieiuniū** at̄ q̄ pe
nale ē satisfaci de p̄cō. **Joñ. iij.** Cō
minatus ē dñs minuitis dicēs. ad
huc fl. dies et minue subuertēt. et
crediderūt minuite dñō et predicauē
runt ieiuniū et postea seq̄t. **U**idit do
minus opa eorū et cetera et misert⁹ ē
et cetera. **E**t nota q̄ dñs iūsi sūt a via
sua mala. **I**eiuniū in p̄cīs nō placz
de o nec fr̄alū lutosū oblatū p̄cipi
ysa. lviij. Quae ieiunauim⁹ et non
asperixisti. **R**espondet. ecce in die ie
iunij v̄ri inuenitur voluntas vestra
nō dyabolus nō comedit sed semp
ieiunat et a p̄cīs non cessat. ieiuna
igit sine p̄cīs vel sicut dyabolus ie
iunabis. **ysidorus.** Qui se a cibis ab
stinet et mala agit demones imitat̄
Melius ē abstinē a p̄cīs q̄ a pane
et p̄medē in fl. ieiunāt a pane a car
nes h̄p̄tis comedūt. i. p̄cām q̄ uene
no delcōis aiam occidūt. **lu. xviij.**
Ieiuno bis in sabbato dicebat pha
riseus qui supbiā et indignacōnem
respectu aliorū hēbat vñ iustificat⁹
in domū suam nō descēdit. **ysa. lviij.**
Nolite ieiunare sicut ad hūc diē. et
nō q̄ nō sufficiat debili et infirmo die
tā mediāe p̄ diem et horā seruare et
postea culitet se exponē sic in fl. ie
iunare et post pascha p̄cīs obedire
ecclē. iij. 2. Qui ieiunat in p̄cīs suis
et itez faciens eadem quid p̄ficiat hu
miliacō ei⁹. **I**deo dñs **osee ij.** Sifica
te ieiuniū et post seq̄t et mittā vobis
frumētum et oleum et replebimini

in eis. **t**erra em̄ ociosa sp̄mas et t̄bu
los p̄fert. laboriose vero exalta fru
ctū bonū. **sic caro. ecclē. xx.** Qui opat̄
terrā suā sa tuabit̄. **ps. ip̄am** car
nē que ē exactor pessim⁹ hoīs inimi
cus scit sibi ad libitū subiugari sicut
equus lesius a bene p̄bndatus
recalcitrat et dñō suo ascendēti p̄tra
dicat. **A**fflictus vero labore et ieiunio
pacifice se habet et ad libitū dñi sui
duci et onari p̄mittit. **ps.** Cū michi
molesti essent scz motus carnales in
duebar cilicio ut cōtra tela aduersa
rii resistēm humiliabā in ieiunio ai
mā meā. **Q**uadruga em̄ nō onerata
facilius ab equo trahitur et nauis
leuigata citius a vento et remigio
ducitur. **sic caro ieiunio attenuata**
in suis actibus expeditur. quarto R
xix. **H**elyas ieiunauit fl. diebus et
fl. noctibus et iuit ad montem dei
oreb. **C**astellanus enim affamatus
castrū tradit ad libitum impugnā
tis. **sic luxuria affamatus corp⁹ ad**
libitū hoīs et racōnis ēdit. luce. xv.
Luxuriosus qui a patre supbe reces
sit fame et ieiunio afflictus ad p̄cām
humilit̄ est reūsus. **M**agna ergo ē
humilitas ieiunij q̄ hec facit. **magnū**
em̄ cōmodū infert hominī q̄ de domo
sua expellit hominem hoicidam vel
latronem et qui amiam optimum
sibi iratū recōciliaret et q̄ terrā suā
sterilē fraudatū sibi feceret et ideo cri
stus merito suo exēplo ad ieiunium
nos vocauit. Sequit̄. postea esur
it. Regim⁹ cristū tripliciter esurisse
scz reputaciōe nūcupaciōe affectōe
Reputaciōe ut in pauperib⁹ quia
quicq̄d pauperibus impendit xpo

fieri reputat. mat h. xxv. Esuriui et
dedistis michi manducare ac. sequit.
Qd vni ex minimis meis fecistis m
fecistis et ideo non sunt contempnēdi
pauperes. Si quis em ita familia
ris esset regi q quicquid sibi fiet rex
sibi fieri reputaret et talis ad domū
tuam veniret honorifice reciperes et
eum non despiceres. Ido et le. iij. A
nimā esuriētē ne despereris. q. d. ne
vilipēdas quia paup ē. Sepe em in
vili sacro recōdit bonū frumētū et in
cōcha fragili lapidē pōsus. et eōū
so. sub auro fulgenti lignū putrādū.
sic sub paupē hitu aīa pōsa. Secūdo
nūcipatūne ut dī in p̄s. si esuriero n̄
dicā tibi. et seqt. Nūqd manducabo
carnes taurorū. q. d. abz xp̄i nō est n̄
conuersio p̄cōz. lohis iij. Rogabāt
discipuli eius eū ut manducaret. ille
autē dixit. Ego habeo cibū māducāē
quē v̄s nescitis. quasi diceret. non
quero cibū materialē s̄ spūalē scilicet
aīas et ideo si tu vis xp̄m ad hospici
um cordis inuitare et gratantē reficē
p̄sionē tuā et aliorū diligēt stude
as parare. gen. xxv. Dixit rebecca
filio suo iacob. offer m̄ duos edos op
timos ut faciā p̄t̄ tuo ex eis escas q̄
bus libentē vescitur. quos cū comedē
rit b̄ndicat tibi p̄s q̄ moriat. Eti
qui fētēt sūt p̄cōres. s̄ optimi sunt
qn̄ in igne cōtrōis et p̄mē pati sūt
et sic faciēs obtinuit b̄ndicōnē. Tercō
legimus xp̄m etiā esurisse effectiue
salutē. s. aīaz. mat h. xij. Esuriit et
vidēs fici arbore secus viā. venit ad
eā querēs fructū et nichil inuenit in ea
nisi folia. esuriit scz aīaz salutē ar
denter appetiuit. Sicut em ardētē

esuriens nullū genus panis respu
it. sic xp̄us nullū iuvenē senē homi
cidā latronē. actuū x. Cū esuriret
petrus cecidit sup eū mētis excessus
et vidit celū aptū et vas qdā ubi
erant alia quadrupedia et alia ser
pentina terre et volatilia celi. et scā
est vox ad eum dicēs. Surge petre
accipe quasi nullā differenciā faciēdo
Dñs ad modū querentis panem ho
stiatim stat ad hostium et pulsat. a
poc. iij. qm̄ mlti eū abire ieiunū per
mittūt. p̄s. Opui in ieiunio animā
meā. Glosa expōit de xp̄o ac. Roga
te ergo dñm karissimi ut sic a vicys
ieiunemus ac. Qd nobis p̄stare.

Item sermo ut supra s. xxix.

Rec est voluntas dei sanctifica
tio v̄stra. p̄ma ad thessa. iij.

Olim dauid orabat dicens. doce me
facere voluntatē tuā ac. et misericors
deus p̄ apostolos petrū et paulum
et p̄ semetip̄m deauit nos suam volū
tatem. Considera ergo voluntas dei
est ut a peccato sanctificemur ut in
bono exercitemur. ut in vtroqz con
firmemur. ut in celo glorificemur.
Primo enim voluntas dei est ut a
peccato sanctificemur. Unde hic ad
thessalonicenses iij. Hec est volun
tas di sanctificacō v̄rā ut abstinea
tis v̄s a fornicacōne ac. Sanctifi
catur qui a peccatis mundatur. qm̄
da em debet esse dilectā sponsa xp̄i
ad ephesios quinto. Ap̄us dilexit
ecclesiam et tradidit semetip̄sum p̄
ea ut illam sanctificaret mundans
lauacro aque et cetera. Mundat
autem deus animam non solum